

וישב

פרק לו

פרשיה 61 (לו, א-יא) – הסכסוך בין יוסף לאחיו

(א) וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. (ב) אלה תלדות יעקב.

יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער* את בני בלהה ואת נעד (?)

בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם. (ג) וישאל אהב את

יוסף מפל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים. (ד) ויראו אחיו כי אתו

אהב אביהם מפל אחיו* וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם. **בניו (כמה)**

(ה) ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו* ויוספו עוד שנא אתו*. (ו) ויאמר אליהם שמעו

נא החלום הזה אשר חלמתי. (ז) והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה

קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי. (ח) ויאמרו

לו אחיו המלך המלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתי

ועל דבריו.

(ט) ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו* לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה

השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי. (י) *ויספר אל אביו ואל אחיו* ויספר אל אביו ואל

ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיד **אחיו (שב')**

להשתחות לך ארצה. (יא) ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר.

פרשיה 62 (לו, יב-לו) – מכירת יוסף לעבד במצרים

(יב) וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם. (יג) ויאמר ישראל אל יוסף הלוא

אחיד רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני. (יד) ויאמר לו לך נא ראה

את שלום אחיד ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחתי מעמק חברון ויבא שכם.

(טו) וימצאוהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש. (טז) ויאמר

את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים. (יז) ויאמר האיש נסעו מזה כי

שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן. (יח) ויראו אתו

מרחק ובטרום יקרב אליהם ויתנבלו אתו לחמיתו.

(יט) ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא. (כ) ועתה לכו ונהרגהו

ונשלכהו באחד הברות ואמרנו תיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתינו.

(כא) וישמע ראובן ויצלחו מידם ויאמר לא נבנו נפש. (כב) ויאמר אליהם ראובן אל

תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הנה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל

אתו מידם להשיבו אל אביו.

החלוקה למקורות נעשתה בעקבות מאמרו המכונן של פרופ' ברוך יעקב שורץ "ירידתו של יוסף למצרים - חיבורו של בראשית לו ממקורותיו", בית מקרא נה, א (תש"ע), 1-30

(כג) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא יוֹסֵף אֶל אָחִיו וַיִּפְשִׁטוּ אֶת יוֹסֵף * אֶת כְּתָנָתוֹ * אֶת כְּתָנֶת אֶת-כְּתָנָתוֹ (שב', פש')

הפסים אשר עליו.

(כד) וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלְכֵהוּ אֶתוֹ הַבְּרֶה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם. (כה) וַיֵּשְׁבוּ לְאָכֵל לֶחֶם

וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ וְהִנֵּה אַרְחַת יִשְׁמַעְאֵלִים בָּאָה מְגֹלְעַד וּגְמֹלֵיהֶם נִשְׂאִים נִכְאֵת וַיִּצְרִי וְלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה. (כו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אָחִיו מַה בָּצַע פִּי נִהְרַג אֶת אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמוֹ. (כז) לָכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים וַיִּדְנוּ אֶל תְּהִי בּוֹ פִּי אָחִינוּ כְּשֶׁרָנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אָחִיו.

(כח) וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מִדִּינִים סְחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת יוֹסֵף מִן הַבּוֹר.

וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה.

(כט) וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו. (ל) וַיֵּשֶׁב אֶל אָחִיו וַיֹּאמֶר הֲיֵלֵד אֵינְנוּ וְאֵנִי אֲנִי אֲנִי בָּא.

(לא) וַיִּקְחוּ אֶת כְּתָנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכְּתָנֶת בַּדָּם. (לב)

וַיִּשְׁלְחוּ אֶת כְּתָנֶת הַפְּסִים וַיָּבִיאוּ * אֶל אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מְצָאנוּ הַכֹּר נָא הַכְּתָנֶת **וַיָּבִיאוּ (?)**

בְּנֶה הוּא אִם לֹא. (לג) וַיִּכְרְהוּ וַיֹּאמֶר כְּתָנֶת בְּנֵי * חֲזִיה רְעָה אֲכַלְתֶּהוּ טָרֶף טָרֶף יוֹסֵף. **+הִיא (כמה)**

(לד) וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו וַיִּשֶׂם שֵׁק בְּמַתְנֵיו וַיִּתְאַבֵּל עַל בְּנֵי זְמַיִם רַבִּים. (לה)

וַיִּקְמוּ כָּל בְּנָיו וְכָל בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמָּאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי אֲרֹד אֶל בְּנֵי אָבִל שְׂאֵלָה וַיִּבֶךְ אֶתוֹ אָבִיו.

(לו) וְהַמְדִּינִים מָכְרוּ אֶתוֹ אֶל מִצְרַיִם לְפֹטִיפָר סָרִיס פְּרַעֲה שֶׁר הַמִּבְּחַיִּים.

ביאור פרשיה 61 (לז, א-יא) – הסכסוך בין יוסף לאחיו

בפרשיה זו נפתח חלקו האחרון של ספר בראשית, המתאר את האירועים שהובילו מהתיישבות יעקב וביתו בארץ כנען (פסוק א) ועד לירידתם למצרים והשתקעותם שם (פרק מו והלאה). השתלשלות האירועים הדרמטית סובבת ברובה סביב יוסף ופעולותיו, תוך שהוא הופך מ'בן זקונים' השנוא על אחיו למשנה למלך מצרים המושיע את אחיו ואביו מרעב – כאשר סיפורו שונה מהותית מזה של סיפורי האבות, הן מבחינת הצורה (עלילה ארוכה במקום קטעי סיפורים, תיאורי רגש ומחשבה רבים יחסית) והן מבחינת התוכן (פעילות אנושית ללא התערבות אלוהית ישירה, דמותו האידיאלית של יוסף).

עיקר הפרשיה שלפנינו הוא משל ס"י, המתאר את ליבוי הסכסוך שבין יוסף לאחיו על רקע 'סימונו' כבן המועדף על ידי אביו, דבר שהוביל לחלומות ההשתלטות שלו על אחיו ואף על הוריו. גרסת ס"א קצרה יותר, ולפיה יוסף היה משגיח על אחיו כשרעו את הצאן ודיווח ליעקב על כל פסול שמצא בהתנהגותם. יש לציין כי בסיפור יוסף כולו ההבחנה בין ס"י וס"א אינה בולטת כמו בסיפורי האבות, בעיקר בשל אופיו ה'חילוני' של הסיפור כולו שמבטל מראש את ההבדלים העיקריים בין שני המקורות.

(א) וישב יעקב... פסוק זה משל ס"כ ממשיך את סיומו של פרק לה (כז-כט): "ויבא יעקב אל יצחק אביו... ויקברו אתו עשו ויעקב בְּנָיו. וישב יעקב בארץ מגורי אביו...". אלה תלדות יעקב כלומר, כל מחזור סיפורי יעקב בפרקים הקודמים, בדומה לפסוק הסיכום הרטרואקטיבי של ס"כ לבריאת העולם (ב, ד): "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם". נראה כי במקור הופיעו כאן תולדות יעקב ששובצו בפרשיית ראובן ובלהה (לה, כב-כו): "... אלה תלדות יעקב [בני לאה בכור יעקב...]" אלא שהעורך ביקש לשרשר את חתימת סיפור יעקב לפתיחת סיפור יוסף, תוך רמיזה לכך שיוסף הוא ממשיכו הנבחר של יעקב. יוסף בן שבע עשרה שנה ייתכן שגם ציון גילו של יוסף הוא משל ס"כ, והוא אוחד עם סיפורו של ס"א אודות יוסף כדי להדגיש שעברו כמה וכמה שנים מאז אירועי פרק לה. (ב) רעה את אחיו בצאן לפי ס"א בני יעקב היו רועי צאן – בניגוד לס"י ממנו משתמע שהיו חקלאים – ויוסף מונה 'לרעות' = להנהיג אותם (ראו תהלים פ, ב: "רעה ישראל האזינה נהג בצאן יוסף"). והוא נער את בני בלהה... לפי הצעת התיקון יוסף היה נועד עם אחיו בני בלהה וזלפה, שומע מהם את דיבת אחיו בני לאה ומביא אותה אל יעקב, ש"שמר את הדבר" (יא). נשי אביו נראה שלפי ס"א בשלב זה גם לאה כבר מתה, ובלהה וזלפה הפכו לנשי יעקב לכל דבר ועניין, ומכאן שיוסף ראה את עצמו כנציגם של בני השפחות-לשעבר אל מול בני לאה. (ג) וישאל... כאן ממשיך ס"י את סיפורו שהופסק במעשה ראובן ובלהה (לה, כב): "... וישב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל. וישאל אהב את יוסף...". בן זקנים ייתכן שלפי ס"י בנימין טרם נולד, או שיוסף היה בן זקונים למשך כמה שנים עד שנולד בנימין. כתנת פסים 'פס' משמעה כף יד (דניאל ה, ה) או רגל (יחזקאל מז, ג?), וכנראה שהיה זה בגד ארוך כמעיל שהגיע עד לכפות הידיים או הרגליים. בגד זה היה אופייני לבני מלכים (שמ"ב יג, יח-יט), ומכאן שורש שנאתם של האחים אליו לפי ס"י. (ד) דברו לדבר אודותיו. (ה) ויוספו עוד שְׁנָא אתו ראו ח. (ח) ויוספו עוד שְׁנָא אתו... נראה שמקומו של משפט זה בפסוק הבא ("... ויספר אתו לאָחיו [ויוספו עוד שְׁנָא אתו]..."), כמו הניסוח לעיל ה. על חלמתיו ועל דבריו תוספת עריכה (המניחה כבר שיוסף סיפר יותר מחלום אחד) שנועדה להסביר מה הוסיף כאן הביטוי 'ויוסיפו...' שכבר נאמר לעיל ה. 'דבריו' מכוון כנראה לכך שדיבר על חלומותיו מול אחיו. (י) ויספר אל אביו ואל אחיו ראו גרסת שב' כאן. לפי נה"מ נראה שיוסף סיפר קודם לאחיו (ט) ואז הם קינאו בו (יא) ואז סיפר לאביו, שמיהר לגעור בו (י) אבל שמר את הדבר (יא) – אלא שהעורך ביקש למתן את הסתירה לכאורה בתגובת יעקב ושיבץ לפניה את קנאת האחים, ולכן הוסיף כאן "ואל אחיו". (יא) ושמר את הדבר הרעה, כלומר יעקב התייחס ברצינות רבה לדיווחיו של יוסף (כשמות יב, כד: "ושמרתם את הדבר הזה", ועוד).

ביאור פרשיה 62 (לז, יב-לו) - מכירת יוסף לעבד במצרים

בפרשיה זו שזר העורך את גרסאות ס"י וס"א למכירת יוסף לעבד: לפי ס"י, האחים שעבדו כדרכם בשדה וכבר לא יכלו להכיל את שנאתם ליוסף לאחר שני החלומות שסיפר להם, החליטו להרוג אותו ולזרוק את גופתו לבור; באותו זמן עברה באיזור אורחת ישמעאלים, ויהודה הציע שימכרו להם את יוסף במקום להרוג אותו - וכך נעשה (וכדברי יוסף לפי ס"י [מה, ה]: "כִּי מִכַּרְתֶּם אֹתִי הַנְּהָה"). כדי להטעות את אביהם הם טובלים את כותונת יוסף בדם, ובכך גורמים לו לחשוב שחיה רעה אכלתהו.

לפי ס"א, יוסף נשלח כדרכו על ידי אביו לדווח לו על שלום האחים והצאן - כאשר לפי ס"א האחים אינם שונאים את יוסף בגלוי ולכן יעקב לא חושש לשלחו אליהם. בהגיעו הוא מגלה שבמקום לרעות בשכם הם רעו בדותן, והאחים שחששו שהוא שוב יוציא את דיבתם רעה החליטו להרגו. ראובן הציע שלא ישפכו דם באופן אקטיבי, אלא פשוט ישליכו אותו לבור ויקרה לו מה שיקרה - כשכוונתו היתה להצילו מאוחר יותר; אלא שבינתיים עברו סוחרים מדינים, העלו את יוסף מהבור ומכרו אותו למצרים (וכדברי יוסף לפי ס"א [מ, טו]: "כִּי גָבַהּ גִּבְתִּי מֵאֲרָץ הָעֵבְרִים"). וכשהגיע ראובן לבור גילה לתדהמתו שיוסף איננו.

(יב) בְּשֹׁכֶם יַעֲקֹב בִּיקֵשׁ לִשְׁמֹר עַל נַחֲלָתוֹ שְׁקֵנָה בְּשֹׁכֶם - איזור שאכן יזוהה בהמשך (מ, טו) כ"אֲרָץ הָעֵבְרִים" - ולכן שלח את בניו לרעות שם, ולא באיזור חברון. (יג) וְאֶשְׁלַחְךָ... וַיֹּאמֶר לוֹ הַנְּנִי בִּיטוּיִים אֹפִיִּינִים לִס"א. נראה שדבריו של יעקב נוסחו כשאלה: האם יוסף מוכן ללכת עד שכם? ויוסף הביע את הסכמתו לכך באמרו 'הנני'. (יד) וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ נָא רְאֵה... לאחר שהסכים, הסביר לו יעקב מה הוא נדרש לעשות. (טו) וַיִּמְצְאֵהוּ אִישׁ יִיתְכֵן שִׁס"א רומז שה'איש' יודע-כל של שפגש בו יוסף הוא מלאך אלהים, כמו ה'איש' שפגע באביו לפי ס"א כשנותר לבדו (לב, כה), וכך מובן איך ידע מי הם אחיו והיכן הם רועים. (כא-כב) וַיֹּאמֶר... וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם... הכפילות באה לתאר את הלך מחשבתו של ראובן, שביקש קודם כל להצילו, ורק אז חשב על חלופה שתִרצה את אחיו (וראו טו, ה). (כב) אֶל הַבּוֹר הַזֶּה שְׂרָאוּבֵן יָדַע שֶׁאֵין בּוֹ מִים (ראו כד). אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר כֵּאֵן בְּמִבְּנֵי מְקוֹם מֵרְעָה (שמות ג, א; מיכה ב, יב). (כד) וְהַבּוֹר רֶק אֵין בּוֹ מִים 'בור' הוא לעיתים מילה נרדפת לבאר וההנחה היא שיש בו מים (וכן בירמיהו לח, ו), ולכן הודגש כי במקרה זה לא היו בו מים ולכן הציע ראובן מה שהציע. (כה) נִכְאֵת שְׁמָנִים וּבְשָׁמִים יִקְרִים (ישעיהו לט, ב). וְצָרִי עֲשִׂי מֵרֶפֶא (ירמיהו ח, כב ועוד). (כו) מַה בְּצַע אִיזוֹ תוֹעֵלֶת כִּסְפִית תִּצְמַח לָנוּ מִכֶּךָ? (כז) אֶחָיִנוּ בְּשָׂרְנוּ מִצַּד הָאֵב (ראו כט, יד). (כח) בְּעֵשָׂרִים כֶּסֶף סָכּוּם פְּעוּט (השוו ל- 300 הכסף שנתן יוסף לבנימין [מה, כב]), להדגיש שמטרתם של האחים היתה להיפטר מיוסף בכל מחיר. (לה) וְכָל בְּנֵי יַעֲקֹב נִלְדוּ בְּנוֹת נֹסְפוֹת חוּץ מִדִּינָה, אלא שכדרכו של מקרא, הכותב לא טרח להזכיר את לידתן או שמן (וראו מו, ז; יז). כִּי אֶרֶד אֶל בְּנֵי בְּגַלָּל בְּנֵי (כשמ"א ד, כא: "אֶל הַלְקָח אֶרֶן הָאֱלֹהִים וְאֶל חֲמִיָּה וְאִשָּׁה"), אך יש כאן רמז לתפיסה המתועדת במקרא ולפיה החיים יורדים אל המתים בשאול (שמ"ב יב, כג; ישעיהו יד, ט; ועוד). וַיִּבְּךָ אֶתוֹ אָבִיו כְּלוֹמֵר, הספיד אותו כמת לכל דבר (כג, ב; נ, ג).

הערות נוסח לפרשת וישב

קיצורים לשמות עדי הנוסח (לפי א"ב)

- אר' – תרגומים ארמיים שונים (אונקלוס, יונתן אירושלמי).
 - היר' – הירונימוס
 - וו' – וולגטה (התרגום הלטיני לתורה)
 - וט"ל – וְטוֹס לטינה ("הלטיני הישן" – תרגום לטיני של תרגום השבעים)
 - כ"י – כתבי יד של המקרא מימי הביניים. יודגש כי מדובר בכתבי יד יהודיים לכל דבר, לעיתים עם ולעיתים בלי ניקוד
 - ל"ב מידות – **ברייטא דל"ב מידות** (מידות ט, יא, כ – וראו מאמרו של **מנחם מבש"ן**)
 - סב' – סבירין. עדות המסורה על גרסה אחרת (מוטעית לדעת חכמי המסורה)
 - סיר' – סירו-הקספלה (**Syro-Hexapla**, התרגום הארמי-סורי לשב' בהקספלה)
 - פש' – פשיטתא (התרגום הארמי-סורי לתורה)
 - קו' – מגילות קומראן ומדבר יהודה, ללא ניקוד
 - שב' (שב' כ"י) – תרגום השבעים היווני (או חלק מכתבי היד שלו)
 - שב' אוו' + [BHS] = כך מופיע ב-BHS, אבל לא במהדורות האינטרנט של שב' אוו'
 - שו' (שו' כ"י) – הנוסח השומרני של התורה (או חלק מכתבי היד שלו), ללא ניקוד
 - תורתו של ר"מ – לפי מאמרו של ד"ש לוינגר "**ספר תורה שהיה גנוב**"..., המציג שני נוסחים, ללא ניקוד
 - תיקו"ס – תיקון סופרים. עדות חז"ל על נוסח חלופי ('אמיתי' או אפשרי) ששונה מסיבה תיאולוגית ("מפני הכבוד")
 - תר' – כמה תרגומים
- עדי נוסח נדירים: אתיו' – תרגום אתיופי, סומ' – סומכוס, עב' – "העברי" ($\epsilon\beta\rho = 0$ התעתיק העברי באותיות יווניות של אבות הכנסיה), עקי' – עקילס, תאו' – תאודוטיון
- [שם תרגום] + ? = ספק האם זה אכן הטקסט שעמד לפני התרגום

קיצורים להערות פרשניות (לפי א"ב)

- אי"נ – איש נעמי' (הגו סיגים)
- ארליך – א"ב אהרליך (מקרא כפשוטו)
- גלו' – גלוסה (הערת הסבר שנוספה לפסוק)
- דיטו' = דיטוגרפיה (הכפלה של אות מפני הדומות)
- הומ' = Homoioarchton = (השמטה מחמת התחילות) או Homeoteleuton (השמטה מחמת הסופות)
- הפלו' – הפלוגרפיה (השמטה של אות מפני הדומות)
- הרמו' – הרמוניזציה, נטיית עדי נוסח להתאים ניסוחים בין פסוקים מקבילים
- טו"ס – נ"ה טור-סיני (ספרים שונים)
- כפ"ג – כפל גרסה (נוסחים חלופיים שהוכנסו כאחד לגוף הפסוק)
- נ"ל – נראה לי
- רמ"ז – ר' משה זיידל (חקרי לשון)
- תיאור' – תיקון תיאולוגי ("מפני הכבוד")

וְהוּא נֶעַר נֶעַר אֶת בְּנֵי בְלָהָה (? – טו"ס, וראו שמ"א א, כד: וְהַנֶּעַר נֶעַר, וגם שם הציע טו"ס תיקון זהה)	בראשית לו ב
וַעֲשֵׂה וַיַּעַשׂ לוֹ כְּתַנַּת פְּסִים (שו')	בראשית לו ג
כִּי אַתּוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל אֶחָיו בְּנָיו (כ"י, שו', שב' – כלעיל ג)	בראשית לו ד
וַיַּגֵּד לְאֶחָיו וַיִּסְפְּפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ (שב' – נראה ככפילות מפס' ח)	בראשית לו ה
וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאֶבְיָו וּלְאֶחָיו... וַיִּסְפֹּר אֶל אֶבְיָו וְאֶל אֶחָיו וַיַּגֵּר בּוֹ אֶבְיָו (שב')	בראשית לו ט-י
לְרַעוֹת אֶת צֶאֱן אֲבִיהֶם בְּשָׂכֶם (? – נקוד עליו)	בראשית לו יב
כִּי שָׁמַעְתִּים אֲמָרִים נִלְכָּה דְתִינָה (שו' כ"י, שב', אר')	בראשית לו יז
הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אַחַד הַבְּרוֹת אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר (שב' – כלעיל ב)	בראשית לו כב
וַיִּפְשִׁטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כְּתָנֹתָו אֶת כְּתָנֵת הַפְּסִים (שב', פש')	בראשית לו כג

בראשית לז כז	לְכוּ וְנִמְכְּרוּנוּ לְיִשְׁמָעֵאלִים הָאֵלֶּה (שב')... כִּי אָחִינוּ וּבְשָׂרֵנוּ הוּא (שו', תר' - הפלו')
בראשית לז לב	וַיָּבִיאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ (?)
בראשית לז לג	וַיִּכְיֶרְהָ וַיֹּאמֶר כְּתַנְתְּ בְּנֵי יוֹסֵף (תר' שו') הִיא (שו', תר')
בראשית לז לה	וַיִּקְמוּ כָּל בְּנָיו וְכָל בְּנֹתָיו וַיָּבֹאוּ לְנַחְמוֹ (שב')
בראשית לז לו	וְהַמְדִּינִים וְהַמְדִּינִים מָכְרוּ אֹתוֹ (תר' - כלעיל כח)
בראשית לח ב	בֵּת אִישׁ כְּנַעֲנֵי דָשָׁמוּ וְשָׁמָּה שׁוּעַ (שב')
בראשית לח ג	וַתֵּהָרַ וַתֵּלֶד... וַיִּתְקַרָּא (כ"י, שו', תר' - כמו בפס' הבאים)
בראשית לח ה	וְהָיָה וְהִיא (שב') בְּכַזִּיב בְּכַזְּבָה (שו' - הניקוד לפי דה"א ד, כב) בְּלִדְתָהּ אֹתוֹ אֲתָם (שב')
בראשית לח יד	וַתִּכְסַּ וַתִּתְכַּסַּ בְּצַעֲרֶיהָ וַתִּתְעַלֶּף (שו', פש', אר') וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ דֶּרֶךְ תְּמַנְתָּה (פש'?, וו'?) - ראו ספר היובלים מא, ט: בשער בדרך תמנתה)
בראשית לח כא	וַיִּשְׂאֵל אֶת אֲנָשֵׁי מְקֻמָּהּ הַמְּקוֹם לֵאמֹר (שו', שב', פש', אר') אֵיךְ הִקְדָּשָׁה הִיא הָהוּא (שו') בְּעֵינַיִם הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַדֶּרֶךְ (פש', וו')
בראשית לח כד	וַיְהִי כַּמִּשְׁלֹשֶׁשֶׁת חֳדָשִׁים (שו')
בראשית לח כה	לְמִי הִחַתְּמַת וְהִפְתִּילִים הַחֲתָם וְהַפְתִּיל וְהַמָּטָה הָאֵלֶּה (שו', שב', פש', אר' - כלעיל יח)
בראשית לח כט	וַיְהִי כַּמָּהָשִׁיב יָדוֹ (?) - ראו יט, טו: וכמו השחר עלה)
בראשית לח כט	מִה פָּרַצְתָּ עָלַיךָ עֲלֵינוּ פָּרִץ (שו') וַיִּתְקַרָּא שְׁמוֹ פָּרִץ (כ"י, שו', פש', אר')
בראשית לח ל	וַיִּתְקַרָּא שְׁמוֹ וָרַח (כ"י, שו', פש', אר')
בראשית לט ד	וְכָל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ (כולם - כלהלן ה, ו, ח)
בראשית לט ח	לֹא יָדַע אֶתִּי מֵאוֹמָה (שו', שב' - כשאר הפרק) בְּבִית בְּבִיתוֹ (שו', שב', פש', וו')
בראשית לט י	לְשֹׁכְבֵי אֶצְלָה לְהִיזֹת עִמָּה (שב' כ"י, התרגום הקופטי)
בראשית לט יב	וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה (כ"י)
בראשית לט יג	כִּי עָזַב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה (כ"י, שו', שב')

ויעזב בגדו אצלי בנידי (שו') וינס ויצא החוצה (כ"י)	בראשית לט טו
ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה (כ"י, שב', פש')	בראשית לט יח
את כל האסירים אשר בבית הסהר (שו')	בראשית לט כב
ויהיו ימים בממ שמר (?)	בראשית מ ד
והיא כפרחת כפרקה עלתה נצתה (?)	בראשית מ י
ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך (כ"י - גלו?)	בראשית מ יט